

Nr 441.

Av herr **Hansson** i Trollhättan, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 153, angående distriktsveterinärväsendet.*

Riksdagen beslöt år 1931 att kostnaderna för distriktsveterinärernas avlönande skola från och med ingången av år 1934 i sin helhet övertagas av statsverket. Enligt proposition nr 153 innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit åtgärder till genomförandet av detta beslut.

Beträffande dessa åtgärder förekommer bland annat landets indelning i veterinärdistrikt, bestämmandet av antalet och omfattningen av distriktet. Detta tydliggöres genom en i propositionen införd tablå å sidan 27 samt i en till propositionen fogad bilaga. Härav framgår att landets veterinärdistrikt minskas med 5, därav 3 i Älvsborgs län. Bland de indragna distrikten befinner sig Trollhättans, vars område skall delas upp på närgränsande distrikt, se sidan 57 och 58 i propositionen. Enligt min mening kommer indragningen av detta distrikt att medföra betydande olägenheter för vissa kommuner i det nuvarande distriktet, som därefter få för långa avstånd till veterinärorten. Så blir exempelvis avståndet mellan Gärdhems gräns till Lilla Edet 30 kilometer och från Väne-Åsaka till Sollebrunn ungefär detsamma. Till underlättande av gränsdistriktens svårigheter har visserligen departementschefen anfört följande.

»För att minska de olägenheter, som alltid äro förenade med rubbning av en bestående indelning, och för att tillmötesgå befolkningens intressen inom sådana kommuner, som äro jämförelsevis avlägset belägna i förhållande till stationeringsorten för distriktsveterinären i visst distrikt, har jag ansett mig i anslutning till vissa uttalanden av medicinalstyrelsen böra förorda, att vid fastställandet av ny distriktsindelning stadgas, att jämväl distriktsveterinär i angränsande distrikt skall kunna av medicinalstyrelsen åläggas skyldighet att i sådana kommuner utöva enskild djursjukvård. I de fall, där en förflyttning av distriktsveterinärens nuvarande stationsort måste äga rum, synes distriktsveterinären böra kunna av medicinalstyrelsen åläggas att någon dag varje vecka hava mottagning på den gamla stationsorten och detta åtminstone därest vederbörande kommun vill åtaga sig att betala kostnaden för veterinärens inställelse å mottagningsorten efter samma grunder som vid kallelse från djurägares sida. En likartad bestämmelse torde för övrigt kunna till en del minska svårigheterna vid varje förändring av stationsort, och en motsvarande anordning synes mig tänkbar även i det fall, då distriktsveterinären kvarbor å nuvarande stationsort, ehuru vid ombyte av befattningshavare denne avses att placeras å annan ort, som enligt den nya indelningen skall bliva den ordinarie stationsorten.»

Men beträffande Trollhättans distrikt synes i propositionen anförda här

citerade förfarande föga värdefullt. Ty här inträder *länsveterinären*, med, förutom sina omfattande åligganden som länsveterinär, även praktik i ett jämförelsevis stort distrikt; och att han utöver detta skall kunna åtaga sig arbete även i närgränsande distrikt, får anses så gott som uteslutet. Jag vågar därför angiva riktlinjerna till en ny distriktsindelning med bibehållande av Trollhättans distrikt. Detta skulle då innefatta Trollhättans stad, Gärdhem, Väne-Åsaka, Romele, Fors och Västra Tunhems kommuner. Med tveksamhet har jag därvid uteslutit Norra Björke. Vänersborgs distrikt, som länsveterinären då skulle erhålla, kommer då att enligt mitt förslag innefatta Vänersborgs stad, Frändefors, Väne-Ryr, Vassända-Naglum och Norra Björke. Antalet djur utgör, enligt de upplysningar jag erhållit, i Trollhättans distrikt 9,941 och i Vänersborgs 11,384. För utjämningsens skull och ävenså för avståndens från respektive orter kunde man eventuellt tillmötesgå önskemålet att även Norra Björke hänföres till Trollhättans distrikt eller dessutom göra utbyte så att Västra Tunhem föres till Vänersborgs och Vassända-Naglum till Trollhättans. Om den invändningen skulle göras, att de sålunda placerade veterinärerna icke skulle få tillräcklig praktik inom respektive distrikt, vill jag anföra att veterinären i Trollhättan samtidigt är köttbesiktningsman, och veterinären i Lilla Edet utövar liknande befattning vid därvarande besiktningsbyrå, som nyligen inrättats. Sollebrunns veterinär, som enligt mitt förslag mister Väne-Åsaka kommun, har tillräckligt stort distrikt, då detsamma utökats med Upphärads kommun, som nu tillhör Trollhättan.

Länsveterinärens tjänst i sin huvudsyssla jämte ett omfattande praktikområde torde även giva inkomster som finge anses tillfredsställande. Att i dessa tider framställa förslag som ökar statens utgifter utöver de av Kungl. Maj:t beräknade gör man icke gärna, men i detta fall måste man behjärta de starka önskemål från djurägare inom här berörda kommuner, som, om min framställning bifalles, beredas välbehövlig ekonomisk lättnad; varjämte en distriktsindelning åstadkommes som synes mig lämpligt avvägd.

Under hänvisning till av mig här framförda synpunkter får jag alltså hemställa,

att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 153 vid bestämmandet av antalet distriktsveterinärer utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit beträffande Älvsborgs län beräkna ytterligare ett distrikt med stationsort i Trollhättan.

Stockholm den 7 mars 1933.

Anders Hansson,
Trollhättan.